675/03

Den 26. juni 2003 blev i sag nr. 59.691:

xxxx xxxxxxxx xxxx
xxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Nordeuropa
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II i Forsikrings-Aktieselskabet Nordeuropa, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et tilbagebetalingsbevis.

I klageskema af 21/10 2002 anfører klageren:

> "23/11-97 brændte min ejendom og alt mit indbo, heriblandt et tilbagebetalingsbevis på kr. 26.000,- fra T. ApS vedr. køb af tv-video udstyr hos D. ... I første omgang fik jeg besked fra forsikringen om, at man først ville udbetale disse penge, når og hvis beviserne blev indløst ved udløb. Det accepterede jeg, idet jeg ikke havde mistet penge, hvis de ikke kom til udbetaling. Nu har alle, med beviserne i behold, imidlertid fået udbetalt beløbene i foråret 2002, hvorfor jeg ønsker at få mit tab dækket af forsikringen, der på trods af tidligere accept af det lidte tab, nu ikke vil erstatte kr. 26.000,-."

Selskabet har i skrivelse af 29/11 2002 til nævnet redegjort for sagen således:

> "Denne sag handler om hvorvidt klager har krav på erstatning i anledning af brandskade fra Familiens Basisforsikring tegnet i forsikringsaktieselskabet Allianz Nordeuropa.

Allianz modtog den 12. december 1997 skriftlig anmeldelse af brandskade fra klager om at dennes ejendom og indbo var nedbrændt den 23. november 1997. Kopi vedlagt.

I henhold til aftale fremsendte klager opgørelser over indbo og Allianz afsluttede sagen ved udbetaling af erstatning i henhold til opgørelser med i alt kr. 251.225,65, jævnfør skrivelse af 10. august 1998. Kopi vedlagt.

Under sagens behandling var der drøftelser af det af klager omtalte tilbagebetalingsbevis, jævnfør kopi af taksatorrapport af 18. juni 1998.

Klager indhentede oplysninger fra T. ApS omkring bevisets eksistens, men fik afvist udbetaling fra firmaet med henvisning til at beviset var bortkommet ved brand, jævnfør skrivelser af henholdsvis 13. marts og 11. maj 1998. Kopi vedlagt.

Allianz afviste at udbetale erstatning til klager for bortkomsten af ovennævnte bevis med henvisning til at erstatning for værdien af de til beviset knyttet effekter var udbetalt. Kopi af skrivelse af 17. august 1998 vedlægges.

Allianz modtog den 6. og 8. maj 2002 på ny skrivelser fra klager om erstatning for det pågældende tilbagebetalingsbevis. Kopi vedlagt.

Dette blev afvist med skrivelser af henholdsvis den 12.juni samt 19. juli 2002 og det blev afvist at der på noget tidspunkt skulle være givet et betalingstilsagn til klager. Kopi vedlagt.

ALKA forsikring har på ny gennemgået sagen og fastholder afvisning med henvisning til -

1. at der er ikke er tale om et på skadestidspunktet direkte tab
2. at der er ikke tidligere i sagens behandling givet betalingstilsagn
3. at der er indtrådt forældelse efter Forsikringsaftalelovens §29, da klager var bekendt med og anmeldte kravet ved sagens behandling i august 1998.

Ad 3) Ifølge Forsikringsaftalelovens §29 forældes krav mod selskabet efter 2 år fra udløbet af det kalenderår, hvor forsikringstagerens krav var forfaldet, såfremt denne var bekendt med kravet og dette var forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid.

Et krav grundet i forsikringsaftalen anses for forfaldet 14 dage efter det tidspunkt, hvor de kendsgerninger, der danner grundlag for kravet, er indtrådt, hvilket vil sige, når branden er sket, og dens følger har vist sig.

Kendskab til forfaldstidspunktet må i denne sag betragtes som værende det tidspunkt, hvor klager anmelder kravet til Allianz - efter at have modtaget afslag fra T. ApS på udbetaling af erstatning med henvisning til bevisets bortkomst, jævnfør skrivelse af 18. juni 1998.

På det tidspunkt bliver klager bekendt med at han ikke kan få dækket sit krav hos T. ApS, da beviset ikke længere eksisterer og bekendt med at dette skyldes branden.

Klager har herefter senest på tidspunktet for Allianz afslag den 17. august 1998 været klar over, at han havde et krav som følge af branden på kr. 26.000.

Den 2-årige frist for forældelse af klagers krav begyndte således at løbe fra sommeren 1998 og klagers krav er forældet, da det ikke er indbragt for Ankenævnet eller domstolene inden den 31. december 2000.

Klager har således ikke afbrudt forældelsen efter 2-års reglen ved at indbringe sagen for nævnet eller domstolene, jævnfør Ankenævnskendelser nr. 43.363 og nr. 54.875. Kopi vedlagt.

Den omstændighed at Allianz besvarer ny henvendelse fra klager efter udløbet af forældelsesfristen har ikke betydning for påberåbelsen af forældelse, jævnfør Vestre Landsrets dom af 8. oktober 2001. Kopi vedlagt.

...

Afvisning af det af klager indbragte krav fastholdes herefter med henvisning til ovennævnte 3 punkter."

Heroverfor anfører klageren i skrivelse af 4/12 2002 til nævnet bl.a.:

"Efter branden blev kr. 26.000,- for tilbagebetalingsbevis opgjort til forsikringen sammen med øvrigt indbo og på det tidspunkt sagde taksator, at der ikke ville blive tale om udbetaling før man så, om pengene kom til udbetaling fra T. i 2002. Dette fordi der havde været meget skriveri om, hvorvidt pengene på udstedte beviser ville komme til udbetaling ved udløb.

Dette godkendte jeg, idet jeg godt kunne se, at det ville være urimeligt, hvis jeg fik pengene af forsikringsselskabet og det så senere viste sig, at der ikke blev udbetalt noget på beviserne.

Det er absurd, at tale om forældelse, idet jeg straks havde klaget, såfremt taksator ikke havde sagt, at jeg skulle vente til 2002. Jeg har jo lidt et tab på kr. 26.000,-, som jeg ville have fået udbetalt, hvis ikke mit hjem var brændt, men for mig lød det fornuftigt, at jeg først kunne få dem udbetalt ved beviset udløb.

At der er udbetalt erstatning for de til beviset knyttede effekter, har jo ikke noget med sagen at gøre, idet jeg, hvis huset ikke var brændt, ville have haft såvel effekter samt kr. 26.000,- udbetalt i 2002."

I selskabets skrivelse af 17/8 1998 til klageren fremgår bl.a.:

"Med henvisning til behagelig telefonsamtale, skal vi hermed oplyse følgende.

...

Med hensyn til værdibeviset, er effekterne der vedrører dette erstattet, og vi kan derfor ikke erstatte yderligere vedrørende dette.

Vi må herefter meddele Dem, at vi betragter sagen som afsluttet."

Klageren har i skrivelser af 28/9 2001, 5/2 2002, 3/5 2002 og 3/6 2002 gjort selskabet opmærksom på, at der pr. september 2001 er sket tilbagebetaling til personer, der var i

besiddelse af et tilbagebetalingsbevis, hvorfor klageren anmoder selskabet om at udbetale klagerens erstatning for det bortkomne tilbagebetalingsbevis.

Hertil svarer selskabet i skrivelse af 12/6 2002 bl.a.:

> "Vi har modtaget Deres skrivelser af den 02.05.2002 og 02.06.2002 og skal beklage den sene besvarelse, hvilket skyldes, at De har påført et forkert skade nr., så brevene har været omkring en anden afdeling.
>
> Med hensyn til erstatning for det bortkomne tilbagebetalingsbevis må vi fastholde, at der ikke er dækning for dette. Kopi af vort brev af den 17. august 1998 samt kopi af en del af taksators rapport omhandlende værdibeviset.
>
> Af taksators rapport fremgår det, at taksator ikke har givet dækningstilsagn, men overladt til selskabet at tage stilling, hvilket gøres i brev af den 17. august 1998.
>
> Til Deres orientering kan det oplyses, at forsikringen alene dækker de direkte tab i forbindelse med en skade, men ikke indirekte tab."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at det på det foreliggende grundlag ikke findes godtgjort, at selskabet har givet klageren betalingstilsagn.

Nævnet finder, at selskabet ved skrivelsen af 17/8 1998 har tilkendegivet, at det anser sagen for afsluttet i og med, at de effekter, som værdibeviset vedrører, er blevet erstattet. Selskabet afviste dermed klart at ville erstatte yderligere vedrørende dette. Yderligere erstatningskrav i forbindelse med brandskaden for værdien af beviset dengang må herefter anses for forældet senest ved udgangen af 2000, idet klageren ikke inden dette tidspunkt har foretaget et retsligt skridt i form af stævning eller indgivelse af klage til Ankenævnet for Forsikring eller har opnået selskabets accept af, at forældelse ikke vil blive gjort gældende, jf. forsikringsaftalelovens § 29. Allerede som følge heraf kan nævnet ikke kritisere, at selskabet nu har afvist at udbetale yderligere erstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand